

โครงการประกวดสื่อฉลาดใช้ยาปฏิชีวนะ

โดยความร่วมมือระหว่าง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

และ

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

หลักการและเหตุผล

ปัจจุบัน มีแบคทีเรียหลายชนิดที่คือยาปฏิชีวนะหลายชนิด และในบางกรณีมีแบคทีเรียบางตัวคือต่อยาปฏิชีวนะเกือบทุกชนิดพร้อมๆกัน ก่อให้เกิดปัญหาการใช้ยาที่เหมาะสมเพื่อการรักษา การต้องใช้ยาแพงขึ้น การต้องอยู่รักษาตัวในโรงพยาบาลมากขึ้น และขณะที่มีความต้องการยาปฏิชีวนะชนิดใหม่เพื่อต่อสู้กับเชื้อที่คือยาเก่า แนวโน้มการคิดค้นยาใหม่กลับลดลง เพราะประสิทธิภาพของยาในการรักษาโรคติดเชื้อลดลงอย่างรวดเร็วเมื่อเชื้อคือยาจึงไม่คุ้มค่ากับการลงทุน

เฉพาะสหรัฐอเมริกาประเทศเดียวต้องสูญเสียเงินปีละ 4-5 พันล้านดอลลาร์อันเนื่องจากปัญหาการใช้ยาปฏิชีวนะ ในขณะที่ยุโรปต้องสูญเสียปีละ 9 พันล้านยูโร สำหรับประเทศไทย ในปี 2550 พบว่า ยาปฏิชีวนะและยาฆ่าเชื้อมีมูลค่าการผลิตและนำเข้าสูงเป็นอันดับ 1 ของประเทศ คือมีมูลค่าราว 2 หมื่นล้านบาท (ร้อยละ 20 ของมูลค่ายาทั้งหมด) และสูงเป็นอันดับ 1 อย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2543

สาเหตุสำคัญของเชื้อคือยาเกิดจากการใช้ไม่ถูกต้อง (misuse) หรือใช้เกินจำเป็นซึ่งเกิดขึ้นทั้งในสถานพยาบาลชุมชน ข้อมูลของประเทศไทยชี้ว่า ประชาชนมีการใช้ยาปฏิชีวนะในโรคที่ไม่จำเป็น เช่น โรคหวัด ประมาณร้อยละ 40-60 ในภูมิภาค และประมาณร้อยละ 70-80 ในกรุงเทพมหานคร

ด้วยเหตุนี้ในปี 2550 องค์การอนามัยโลก (120th Session of the Executive Board) จึงย้ำความสำคัญของปัญหา และเร่งให้แต่ละประเทศส่งเสริมการใช้ยาอย่างเหมาะสม

การแก้ไขปัญหาดังกล่าว ไม่อาจจำกัดอยู่เฉพาะในสถานพยาบาลหรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขที่ทำงานเกี่ยวกับการรักษาผู้ป่วย ยังจำเป็นต้องส่งสัญญาณเตือนแก่สังคม พร้อมกับให้ประชาชนทั่วไปร่วมกันรณรงค์ใช้ยาอย่างสมเหตุผล

แผนงานสร้างกลไกการเฝ้าระวังและพัฒนาระบบยา (กพย.) ภายใต้การสนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ร่วมมือกับคณะนิเทศศาสตร์และคณะศิลปกรรมศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข จึงร่วมกันจัดทำโครงการสื่อสาธารณะเพื่อรณรงค์เรื่องฉลาดใช้ยาปฏิชีวนะ เพื่อให้ประชาชนรับรู้และมีความเข้าใจถึงประเด็นการใช้ยาอย่างไม่สมเหตุผล โดยเฉพาะกลุ่มยาปฏิชีวนะเพื่อแก้ไข ปัญหาเรื่องพฤติกรรมการใช้ยาปฏิชีวนะที่พำเพ็ญอย่างเป็นรูปธรรม และเป็นที่มาของโครงการจัดประกวดสื่อสาธารณะเพื่อรณรงค์ฉลาดใช้ยาปฏิชีวนะ

โครงการนี้มุ่งเน้นให้นักเรียน นิสิตนักศึกษาทั่วประเทศ ได้เข้าร่วมแข่งขันสร้างสื่อในหลายรูปแบบ ได้แก่ การออกแบบโปสเตอร์กับแผ่นพับ การสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้น และการกล่าวสุนทรพจน์ ภายใต้กรอบแนวคิดหลัก “อย่าใช้ยาปฏิชีวนะ ถ้าไม่จำเป็น” เพื่อให้นักเรียน นิสิตนักศึกษาเหล่านี้ได้เรียนรู้และเข้าใจการใช้ยาอย่างสมเหตุผล อันจะขยายผลความเข้าใจดังกล่าวสู่ครอบครัวและชุมชน และทำการสร้างสื่อเพื่อการเผยแพร่ต่อสาธารณะเกิดการณรงค์ทั่วทั้งประเทศ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสนับสนุน ให้นักเรียน นิสิตนักศึกษาผู้เข้าร่วม โครงการ เกิดจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์งานศิลปะผ่านการเรียนรู้ในเรื่องยาปฏิชีวนะและปัญหาเชื้อดื้อยาจากการใช้ยาปฏิชีวนะที่ไม่เหมาะสม
2. เพื่อเป็นช่องทางในการประชาสัมพันธ์ข้อมูล เพื่อเสริมสร้างความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ยาปฏิชีวนะอย่างถูกต้องในกลุ่มนักเรียน นิสิต นักศึกษา สถาบันการศึกษาและผู้ปกครองนักเรียนที่มีส่วนร่วมในการประกวด
3. ได้ผลงานศิลปะในรูปแบบต่างๆ เพื่อเป็นเครื่องมือในการสื่อสารกับประชาชนในวงกว้างต่อไป

เป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายหลัก

นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย, ปวช. หรือเทียบเท่า
นักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย, ปวส. หรือเทียบเท่า

กลุ่มเป้าหมายรอง

ผู้ปกครอง สถาบันการศึกษา สื่อสาธารณะทั้งภาครัฐ, เอกชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น

รายละเอียดดำเนินการ

หัวข้อการประกวด

“อย่าใช้ยาปฏิชีวนะ ถ้าไม่จำเป็น”

เนื้อหาการประกวด

- เนื้อหาบังคับ สื่อที่ส่งเข้าประกวดต้องมีเนื้อหาครอบคลุมประเด็นหลัก คือ “ยาปฏิชีวนะเป็นยาอันตราย อย่าใช้อย่างพร่ำเพรื่อ อันตรายที่สำคัญมากที่สุด คือ เชื้อดื้อยา”
- เนื้อหาประกอบ สื่อที่ส่งเข้าประกวดจะมีหรือไม่มีเนื้อหาอื่นๆ ประกอบด้วยก็ได้ ตัวอย่างของเนื้อหาประกอบ เช่น ความหมายของยาปฏิชีวนะ ความแตกต่างของยาปฏิชีวนะกับยาแก้อักเสบ โรคที่หายได้โดยไม่ต้องใช้ยาปฏิชีวนะ และเนื้อหาอื่นๆ ตามที่ผู้ประกวดเห็นว่าเหมาะสม
- ข้อมูลเบื้องต้น

ยาปฏิชีวนะ คือ ยาฆ่าเชื้อแบคทีเรีย ใช้ในการรักษาหรือป้องกันโรคติดเชื้อแบคทีเรียเท่านั้น (เช่น ทอนซิลอักเสบ ปอดบวม แผลเป็นหนอง) ไม่สามารถฆ่าเชื้อไวรัสได้ แต่ยานี้ถูกนำมาใช้จนพร่ำเพรื่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน 3 โรคที่พบบ่อยที่สามารถหายเองได้ด้วยภูมิคุ้มกันของร่างกายเรา เช่น โรคหวัดเจ็บคอ (ส่วนใหญ่เกิดจากเชื้อไวรัส) โรคท้องเสีย (มักเกิดจากไวรัส หรืออาหารเป็นพิษ) และบาดแผลสะอาด ตัวอย่างยาปฏิชีวนะที่รู้จักกันดี เช่น เพนนิซิลิน อะม็อกซิซิลิน เตตราไซคลิกลิน ซัลฟา

- โรคหัดเจ็บบอก เกิดจากเชื้อไวรัส ขาปฏิชีวนะใช้ไม่ได้ผลเพราะขาปฏิชีวนะฆ่าได้เฉพาะเชื้อแบคทีเรีย อาการหัดที่พบบ่อย คือ น้ำมูกไหล คัดจมูก ไอ เสียงแหบ ตาแดง บางครั้งอาจมีอาการคันคอ ระบายคอ เจ็บบอก หรืออาจมีไข้ร่วมด้วย (แต่ถ้าเจ็บบอกมากไม่ไอ ไข้สูง มีจุดขาวหนองที่ต่อมทอนซิล ต่อมน์น้ำเหลืองใต้ขากรรไกรโตและกดเจ็บอาจเป็นต่อมทอนซิลอักเสบ อาจเป็นอาการแสดงของติดเชื้อแบคทีเรีย กรณีเหล่านี้ต้องไปพบแพทย์)
- โรคท้องเสียเฉียบพลัน ส่วนใหญ่ (กว่าร้อยละ 95) เกิดจากเชื้อไวรัส และอาหารเป็นพิษ (ซึ่งมักมีอาการอาเจียนร่วมด้วย) ส่วนท้องเสียที่เกิดจากเชื้อแบคทีเรียพบน้อยมาก (ประมาณร้อยละ 5) การกินยาปฏิชีวนะทุกครั้งที่ท้องเสียจึงไม่ถูกต้อง (แต่ถ้าถ่ายมีมูกเลือดปนและมีไข้ อาจเป็นอาการแสดงของติดเชื้อแบคทีเรีย กรณีนี้ต้องไปพบแพทย์)
- บาดแผลสะอาด เช่น แผลมีดบาด แผลถลอก บาดแผลเล็กน้อยจากอุบัติเหตุ ซึ่งการล้างทำความสะอาดได้ถูกต้อง ไม่จำเป็นต้องใช้ยาปฏิชีวนะ เพราะการล้างทำความสะอาดก็เป็นการเพียงพอที่จะป้องกันแผลจากการติดเชื้อได้แล้ว นอกจากนี้การกินยาปฏิชีวนะไม่ได้มีส่วนทำให้แผลหายเร็วขึ้น (แต่ถ้าเป็นแผลที่เท้า ตะปูตำ สัตว์กัด หรือโดนสิ่งสกปรก เช่น มูลสัตว์ หรือเป็นเบาหวาน ต้องไปพบแพทย์)

การใช้ยาปฏิชีวนะใน 3 โรคข้างต้นจึงไม่มีประโยชน์เลย แต่กลับทำให้เกิดอันตราย เพราะเพิ่มความเสี่ยงในการแพ้ยา อาการข้างเคียง และการติดเชื้ออื่นแทรกซ้อน ดังนั้น กฎหมายจึงจัดให้ยาปฏิชีวนะเป็นยาอันตราย หากสังเกตที่ข้างกล่องยาจะเห็นคำว่า “ยาอันตราย” ในกรอบสีแดง และเตือนว่ายานี้อาจทำให้เกิดการแพ้และเป็นอันตรายถึงตายได้

นอกจากอันตรายจากการแพ้ยา อาการข้างเคียง และการติดเชื้ออื่นแทรกซ้อน ยาปฏิชีวนะมีอันตรายที่สำคัญมากอีกประการหนึ่ง ซึ่งนับเป็นปัญหาระดับโลก และคนทั่วไปไม่รู้และไม่ตระหนัก คือ **อันตรายจากเชื้อดื้อยา** การกินยาปฏิชีวนะบ่อยเกินไป ส่งผลให้เชื้อแบคทีเรียเกิดการกลายพันธุ์ให้ทนต่อยา เรียกว่า เชื้อดื้อยา ถ้าเชื้อดื้อยาเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ภายในเวลาไม่นาน ผลคือจะไม่มียาปฏิชีวนะที่ใช้รักษาได้ผลเหลือให้ใช้อีกต่อไป เชื้อดื้อยาไม่ได้ก่อผลเสียเฉพาะกับบุคคลใดบุคคลหนึ่งเท่านั้น แต่มันสามารถแพร่กระจายสู่คนในครอบครัว หรือคนรอบข้างเราได้ ซึ่งพบว่าผู้ที่มีความเสี่ยงสูงคือ เด็ก คนแก่ คนที่มีโรคประจำตัว เช่น เบาหวาน และผู้ที่ต้องเข้ารักษาตัวในโรงพยาบาล คนเหล่านี้มักเป็นกลุ่มที่มีภาวะภูมิคุ้มกันต่ำกว่าคนทั่วไป โดยที่สถานการณ์เชื้อดื้อยาในปัจจุบันขณะนี้ได้ลุกลามเป็นปัญหาร่วมของพลเมืองโลกแล้ว

วิธีที่สำคัญในการต่อสู้กับเชื้อดื้อยาทำได้ด้วยการหยุดการใช้ยาปฏิชีวนะอย่างพร่ำเพรื่อ ใช้เมื่อจำเป็นเท่านั้น และใช้ยาที่ออกฤทธิ์เฉพาะเจาะจงต่อเชื้อแบคทีเรียที่เป็นต้นเหตุของโรคเท่านั้น ไม่ใช้ยาปฏิชีวนะที่ออกฤทธิ์กว้าง (ที่สามารถทำลายเชื้อได้หลายชนิดพร้อมกัน) นั่นคือ อย่าใช้ยาปฏิชีวนะเป็นยาครอบจักรวาล และไม่ใช้ยาปฏิชีวนะหลายชนิดร่วมกัน

สาเหตุของการใช้ยาปฏิชีวนะไม่ถูกต้องมีหลายสาเหตุ ในด้านประชาชน ปัญหาการขาดความรู้หรือมีความเข้าใจหรือความเชื่อที่ผิด หรือใช้ประสบการณ์เดิมที่เคยใช้ยาปฏิชีวนะแล้วได้ผล หรือใช้ตามคำบอกเล่าหรือคำแนะนำจากคนอื่น ๆ มาตัดสินใจกินยาปฏิชีวนะโดยไม่ปรึกษาแพทย์หรือเภสัชกรก่อน นอกจากนี้ พบว่า การที่คนไทยจำนวนมากเรียก “ยาปฏิชีวนะ” อย่างผิดๆ ว่า “ยาแก้อักเสบ” เป็นสาเหตุสำคัญ ที่ทำให้เกิดความเข้าใจผิด จนนำไปสู่การใช้ยาปฏิชีวนะอย่างผิดๆ อีกด้วย อย่างไรก็ตาม ยังพบว่ามีการสั่งใช้ยาปฏิชีวนะที่ไม่เหมาะสมโดยบุคลากรการแพทย์ เช่น เดียวกัน อันเนื่องมาจากหลายสาเหตุ

ดังนั้นประชาชนทุกคนจึงสามารถเป็นส่วนหนึ่งในการหยุดยั้งเชื้อดื้อยา หยุดความเสี่ยงที่จะได้รับอันตรายจากการแพ้ยา อาการข้างเคียงจากยา โดยร่วมกันในการตั้งคำถามกับการใช้ยาปฏิชีวนะของตนเองทุกครั้ง ไม่ว่าจะตัดสินใจใช้ยาปฏิชีวนะนั้นจะมาจากตนเองหรือจากบุคลากรสาธารณสุข

แหล่งข้อมูลเพิ่มเติม

ผู้เข้าประกวดสามารถสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมได้จากแหล่งอื่นๆ เช่น เว็บไซต์ และ youtube.com ส่วนแหล่งข้อมูลแนะนำได้แก่

- ประเทศไทย (โครงการ Antibiotics Smart Use)
<http://newsr.fda.moph.go.th/rumthai/asu/download.php>
- สหรัฐอเมริกา
<http://www.cdc.gov/getsmart/>
<http://www.keepantibioticsworking.com/new/index.cfm>
- ประเทศอังกฤษ
<http://www.nhs.uk/NHSEngland/ARC/Pages/AboutARC.aspx>
- ประเทศนิวซีแลนด์ และออสเตรเลีย
<http://kickthatbug.org.nz/>
<http://www.nps.org.au/consumers/campaigns/ccncs>

ประเภทของสื่อการประกวด

1. โปสเตอร์และแผ่นพับรณรงค์ (การส่งประกวดต้องส่งเป็นชุดคู่กันทั้ง โปสเตอร์และแผ่นพับ)
2. Clip วีดีโอ
3. การกล่าวสุนทรพจน์

คุณสมบัติของผู้เข้าประกวด แบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่

- ระดับที่ 1. สำหรับผู้ที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
- ระดับที่ 2. สำหรับผู้ที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย , ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่า
- ระดับที่ 3. สำหรับผู้ที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิต_ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หรือ เทียบเท่า

รายละเอียดในการเข้าร่วมโครงการ

1. ผู้ส่งผลงานเข้าประกวดในแต่ละประเภทต้องมีกรลงทะเบียนผ่านเว็บไซต์ ด้วยข้อมูลของตนเองตามความเป็นจริง
2. สื่อที่ส่งเข้าประกวดนั้นจะต้องมีหัวข้อหรือวัตถุประสงค์ในการประกวดเพื่อรณรงค์การใช้ยาปฏิชีวนะอย่างสมเหตุสมผลตามกรอบของเนื้อหาที่กำหนด
3. สื่อที่ส่งเข้าประกวดจะต้องไม่เกิดจากการละเมิด คัดลอก หรือ นำส่วนใดส่วนหนึ่งมาจากผลงานของผู้อื่น หากตรวจพบทางโครงการฯ จะตัดสิทธิผู้เข้าร่วมประกวดในทุกชิ้นงาน โดยจะไม่รับผิดชอบในปัญหาใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากความผิดพลาด

ดังกล่าว

4. สื่อที่ส่งเข้าประกวดทุกชิ้น ทางโครงการฯ มีสิทธิ์คัดเลือกไปแสดงที่ต่างๆ และพิมพ์เผยแพร่ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อสาธารณชนได้โดยไม่ต้องจ่ายค่าตอบแทนแก่เจ้าของผลงาน
5. สื่อเข้าประกวดทุกชิ้น ทางโครงการฯ ขอสงวนสิทธิ์ในสื่อดังกล่าวอย่างถาวร ไม่สามารถนำกลับคัดลอกหรือเปลี่ยนแปลง ใด ๆ ได้
6. การประกวดทุกประเภทคณะกรรมการตัดสินภาพมีสิทธิ์กำหนดวิธีการตัดสิน ซึ่งมติของคณะกรรมการถือเป็นข้อยุติ
7. ผู้เข้าประกวดจำเป็นต้องศึกษาข้อมูลการใช้ยาปฏิชีวนะอย่างถูกวิธีก่อนสร้างสรรค์ผลงาน โดยข้อมูลดังกล่าวสามารถศึกษาได้ที่เว็บไซต์ www.thaidrugwatch.org หรือ สื่ออื่น ๆ
9. ผู้ส่งผลงานเข้าประกวด มีสิทธิ์ได้รับรางวัลสูงสุด เพียงรางวัลเดียวในแต่ละประเภท

คะแนนการตัดสินผลงาน

1. จากผลการโหวตผ่านเว็บไซต์ www.thaidrugwatch.org 5%
2. จากการพิจารณาของคณะกรรมการ 95 %

รางวัล

สำหรับการประกวด 3 ประเภทๆ ละ 3 ระดับ โดยมีมูลค่ารางวัลรวม 333,000 บาท โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. รางวัลชนะเลิศ มูลค่า 30,000 บาท (สามหมื่นบาทถ้วน) พร้อม โล่เกียรติยศ
2. รางวัลรองชนะเลิศ มูลค่า 5,000 บาท (ห้าพันบาทถ้วน) พร้อม โล่เกียรติยศ
3. รางวัลรองชนะเลิศอันดับสอง มูลค่า 2,000 บาท (สองพันบาทถ้วน) พร้อม โล่เกียรติยศ

รายละเอียด การประกวดในแต่ละโครงการย่อย

โปสเตอร์ และแผ่นพับ

ข้อกำหนดในการสร้างสื่อ

1. โปสเตอร์ ขนาด 29.7 * 12 เซนติเมตร (ขนาด A3)
2. ไม่จำกัดเทคนิคในการสร้างสรรค์ผลงาน ยกเว้นภาพพิมพ์ ใช้แม่สีได้ไม่เกิน 4 สี
3. ดัดผลงานโปสเตอร์ลงบนกระดาษแข็ง ขนาด 36 x 48 cm สีดำ ขาว หรือ เทา เว้นระยะขอบด้านละ 1 นิ้ว
4. แผ่นพับ กระดาษ 21 ซม.* 29.7 เซนติเมตร(ขนาด A4) พับ 3 ส่วน ต้องสามารถใช้งานได้ทั้งด้านหน้าและหลัง
5. ดัดผลงานแผ่นพับทั้ง ด้านหน้า และด้านหลังลงบนกระดาษแข็งสีดำ ขาว หรือ เทา ขนาด 36 x 48 cm ในด้านด้านเดียวกัน เพื่อแสดงทั้ง 2 หน้า **ห้าม** งอ พับหรือม้วนผลงานโดยเด็ดขาด
6. ผลงานจะต้องสามารถนำเสนอเนื้อหาได้ครบถ้วนทั้ง 3 ประเด็น ได้แก่
 - ความหมายของยาปฏิชีวนะ
 - โรคที่ไม่ต้องใช้ยาปฏิชีวนะ (เลือกเพียง 1 เรื่องจาก 3 หัวข้อ ต่อไปนี้ หัวข้อเจ็บคอ ท้องเสีย แผลสะเก็ด)
 - อันตรายจากเชื้อคือยา

(การส่งผลงานเข้าประกวด ต้องส่งทั้ง 2 ชิ้นจึงจะถือว่าเป็น 1 ผลงาน หากส่งมาเพียงชิ้นเดียวจะไม่ได้รับการพิจารณา)

ขั้นตอนการนำเสนอผลงาน

1. Scan ผลงานทั้ง 2 ชิ้นด้วยความละเอียด 4961 * 3508 พร้อม ไฟล์ Word 2003 อธิบายแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานไม่เกิน 1 หน้า A4 บันทึกลง แผ่น CD
2. ส่ง ผลงานทั้ง 2 ชิ้น ด้วยวิธีไปรษณีย์ แบบพัสดุลงทะเบียนมายัง แผนงานสร้างกลไกเฝ้าระวังและพัฒนาระบบยา คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เลขที่ 245 ถนนพญาไท แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ 10330 ภายในวันที่ 1-10 พฤศจิกายน 2553 (อ้างอิงวันที่ประทับตราไปรษณีย์)
3. ย่อภาพผลงานทั้ง 2 ชิ้น ให้เหลือ ความละเอียด 800*566
4. ลงทะเบียนส่งผลงานที่เว็บไซต์ www.thaidrugwatch.org
5. อธิบายแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน และ upload ภาพผลงานขนาดย่อความละเอียด 800*566 upload ในหน้าลงทะเบียนจัดส่งผลงาน

รายละเอียดเพิ่มเติมติดตามได้ที่ www.thaidrugwatch.org

เกณฑ์การตัดสินผลงาน

1. การโดดเด่นผ่านเว็บไซต์ 5%
2. การพิจารณาของคณะกรรมการ 95 %

ตามรายละเอียด ดังนี้

1. ผลงานสอดคล้องและสื่อความหมายถึง เนื้อหาที่ระบุไว้
2. ผลงานมีความสวยงามแสดงออกถึงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และจินตนาการ
3. ผลงานมีความประณีตและใช้เทคนิค ในการสร้างสรรค์ผลงาน
4. การจัดสมดุลองค์ประกอบ ภาพและ ข้อความ
5. สรุปรูปข้อมูล และเนื้อหาสาระ ได้อย่างครบถ้วนและเหมาะสม

6. ประสิทธิภาพของสื่อผลงานในการสร้างความเข้าใจในสาระสำคัญ ของการใช้ยาปฏิชีวนะอย่างสมเหตุผล

กิลิปวีดิโอ

ข้อกำหนดในการสร้างสื่อ

๑. สื่อไฟล์ข้อมูล Clip VDO Format : SD หรือ .AVI
๒. ความยาว 5 – 10 นาที
๓. ผลงานจะต้องสามารถนำเสนอเนื้อหาได้ครบถ้วนทั้ง 3 ประเด็น ได้แก่
 - ความหมายของยาปฏิชีวนะ
 - โรคที่ไม่ต้องใช้ยาปฏิชีวนะ (เลือกเพียง 1 เรื่องจาก 3 หัวข้อ ต่อไปนี้ หัวข้อเจ็บคอ ท้องเสีย แผลสะเก็ด)
 - อันตรายจากเชื้อดื้อยา

ขั้นตอนการนำเสนอผลงาน

1. upload ไฟล์ผลงานผ่านทาง www.youtube.com (วิธีสมัครและ ใช้บริการ ดูได้ที่ <http://www.youtube.com/watch?v=BmBlwcaRaCA>)
2. เลือกวินาที ที่เป็น shot เด่นในผลงาน ทำ screen shot ความละเอียด ไม่เกิน 262*121
3. ลงทะเบียนส่งผลงานที่เว็บไซต์ www.thaidrugwatch.org
4. อธิบายแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน กรอกข้อมูล link page ของ YouTube ที่ฝากผลงานไว้ และ upload ภาพ snap shot ในหน้าลงทะเบียนจัดส่งผลงาน
5. บันทึกไฟล์กิลิปวีดิโอ พร้อม ไฟล์ Word 2003 อธิบายแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานไม่เกิน 1 หน้า A4 ลงแผ่น CD ส่งไปรษณีย์ รูปแบบพัสดุลงทะเบียนมายังแผนงานสร้างกลไกเฝ้าระวังและพัฒนาระบบยา คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เลขที่ 245 ถนนพญาไท แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ 10330 ภายในวันที่ 1-10 พฤศจิกายน 2553 (อ่างอิงวันที่ประทับตรา ไปรษณีย์)
รายละเอียดเพิ่มเติมติดตามได้ที่ www.thaidrugwatch.org

เกณฑ์การตัดสินผลงาน 1. การโหวตผ่านเว็บไซต์ 5% 2. การพิจารณาของคณะกรรมการ 95 %

ตามรายละเอียด ดังนี้

1. ผลงานสอดคล้องและสื่อความหมายถึง เนื้อหาที่ระบุไว้
2. ผลงานมีความแปลกใหม่ แสดงออกถึงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และจินตนาการ
3. เทคนิค ในการสร้างสรรค์ผลงาน
4. สรุปข้อมูล และเนื้อหาสาระ ได้อย่างครบถ้วนและเหมาะสม
5. ลำดับขั้นตอน ในการนำเสนอ
6. ประสิทธิภาพของสื่อผลงานในการสร้างความเข้าใจในเนื้อหาสาระสำคัญ ของการใช้ยาปฏิชีวนะอย่างสมเหตุผล

สุนทรพจน์

ข้อกำหนดในการสร้างสื่อ

1. สื่อไฟล์ บันทึกภาพและเสียง ชนิด VDO Format: .mpeg หรือ .avi
2. บันทึกภาพเต็มตัว หน้าตรง ชัดเจน ขณะกล่าวสุนทรพจน์
3. ความยาว 7 - 10 นาที
4. สุนทรพจน์จะต้องสามารถนำเสนอเนื้อหาได้ครบถ้วนทั้ง 3 ประเด็น ได้แก่
 - ความหมายของยาปฏิชีวนะ
 - โรคที่ไม่ต้องใช้ยาปฏิชีวนะ (เลือกเพียง 1 เรื่องจาก 3 หัวข้อ ต่อไปนี้ หัวข้อเจ็บคอ ท้องเสีย แผลสะเก็ด)
 - อันตรายจากเชื้อดื้อยา

จัดส่งพร้อม โครงร่างสังเขปสุนทรพจน์

ขั้นตอนการนำเสนอผลงาน

1. upload ไฟล์ผลงานผ่านทาง www.youtube.com (วิธีสมัครและ ใช้บริการดูได้ที่ <http://www.youtube.com/watch?v=BmBlwcaRaCA>)
2. ลงทะเบียนส่งผลงานที่เว็บไซต์ www.thaidrugwatch.org
3. กรอก โครงร่างสังเขปสุนทรพจน์ และข้อมูล link page ของ YouTube ที่ฝากผลงานไว้ในหน้าลงทะเบียนจัดส่งผลงาน
4. บันทึกโครงร่างสังเขปสุนทรพจน์ในรูปแบบไฟล์ Word 2003 พร้อมไฟล์คลิปวิดีโอ ลงแผ่น CD จัดส่งไปรษณีย์ แบบพัสดุลงทะเบียนมายังแผนงาน สร้างกลไกเฝ้าระวังและพัฒนาระบบยา คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เลขที่ 245 ถนนพญาไท แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ 10330 ภายในวันที่ 1-10 พฤศจิกายน 2553 (อ้างอิงวันที่ประทับตราไปรษณีย์)

รายละเอียดเพิ่มเติมติดตามได้ที่ www.thaidrugwatch.org

เกณฑ์การตัดสินผลงาน 1. การไหลผ่านเว็บไซต์ 5% 2. การพิจารณาของคณะกรรมการ 95 %

ตามรายละเอียด ดังนี้

1. ความเข้าใจในเนื้อหา
2. การเรียบเรียงเนื้อหา และกลวิธีในการนำเสนอ
3. การเลือกใช้คำ ภาษา และ ทักษะในการสื่อความ
4. บุคลิกภาพ ลักษณะการแสดงออกภายนอก และ อวัจนภาษา ที่สอดคล้องกับเนื้อหา
5. การควบคุมเวลา และจังหวะในการสื่อสาร

ขั้นตอนการดำเนินการ

		กรกฎาคม	สิงหาคม	กันยายน	ตุลาคม	พฤศจิกายน	หมายเหตุ
1	ประชุมโครงการ						
2	จัดทำโครงเว็บไซต์						สิ้นสุดวันที่ 10 ส.ค.
3	เพิ่มเติมเนื้อหาการประกวด						11-13 ส.ค.
4	จัดหาและเรียนเชิญ คณะกรรมการ						สิงหาคม
5	ประชาสัมพันธ์โครงการ						30ส.ค.-10พ.ย.
6	แถลงข่าวเปิดโครงการ						30ส.ค.
7	รับผลงาน						1-10 พ.ย.
8	คัดเลือกผลงาน						13-15 พ.ย.
9	ประกาศรายชื่อผู้ผ่านการคัดเลือก						16พ.ย.
10	Meet & Greet						20 พ.ย.
11	มอบรางวัล และจัดแสดงผลงาน						29 พ.ย.
12	ประเมินโครงการ						
13	สรุปผลโครงการ						

งบประมาณ

ค่าใช้จ่าย..... บาท ดังนี้

ประชาสัมพันธ์โครงการ	บาท
จัดแถลงการณ์และแสดงผลงาน	บาท
ค่าเช่าพื้นที่แสดงผลงาน	บาท
คณะกรรมการและบุคลากร	บาท
รางวัลในการประกวด	บาท
ดำเนินการ	บาท

ผู้รับผิดชอบและบุคลากรในโครงการ

1 ผศ.ดร.ภญ.นิยดา เกียรติยิ่งอังศุลี	หน่วยงาน กพย.ตำแหน่งและความรับผิดชอบ ประธานโครงการ
2 ผศ.ดร.ภญ.ยุพดี ศิริสินสุข	หน่วยงาน กพย. ตำแหน่งและความรับผิดชอบ รองประธานโครงการ

หน่วยงานที่ให้การสนับสนุน

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยความร่วมมือของ คณะเภสัชศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ และ คณะศิลปกรรมศาสตร์

แผนงาน สร้างกลไกเฝ้าระวังและพัฒนาาระบบยา

การประเมินผล

1. จำนวนผู้สนใจและจำนวนผลงานเข้าประกวด ในแต่ละประเภทการแข่งขัน
2. จำนวนผู้เข้าชม เว็บไซต์ www.thaidrugwatch.org
3. คุณภาพผลงาน ในทัศนะของ คณะกรรมการตัดสินผลงาน เพื่อนำมาใช้ในการประชาสัมพันธ์
4. ประสิทธิภาพในการประชาสัมพันธ์ ประเมินจากอัตราผู้ที่สอบถามข้อมูล
5. ผลสัมฤทธิ์และภาพลักษณ์ของหน่วยงาน ประเมินจากสื่อและการตอบรับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. กลุ่มเป้าหมายได้รับการประชาสัมพันธ์ข้อมูล ปลูกสร้างความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ยาปฏิชีวนะอย่างถูกต้อง
2. ประชาชนทั่วไปสนใจและเกิดความประสงค์ที่จะเข้าถึงเรียนรู้ในเรื่องการใช้ยาปฏิชีวนะ ผ่านฐานข้อมูล หลากหลายรูปแบบ เช่น เว็บไซต์ หรือสื่อสิ่งพิมพ์ ต่าง ๆ
3. กลุ่มเป้าหมายตระหนักถึงความสำคัญในเรื่อง ยาปฏิชีวนะอย่างสมเหตุผล
4. เปิดโอกาสให้ กลุ่มเป้าหมายเกิดจินตนาการ การสร้างสรรค์สื่อด้วยเทคนิคที่หลากหลาย และสามารถนำมาใช้เพื่อการประชาสัมพันธ์ หรือสร้างแนวทางในการพัฒนารูปแบบการประชาสัมพันธ์ความรู้เรื่องการใช้ยาปฏิชีวนะ ต่อไป